

”Not that I lov’d Örebro less, but that I lov’d Rome more.”¹

S:t Eskils konfirmander reser till Rom!

Den 9:e maj konfirmerades 30 ungdomar i S:e Eskils, Örebro; 23 som tillhörde Örebro och 7 från syster församling, S:t Görans i Karlskoga. I drygt 18 månader har gruppen från Örebro förberett sig att resa till Rom. Många bullar har bakats bland annat för att finansiera själva pilgrimsfärden. Men som kateket har jag också betonat att den yttre resan är egentligen en förkroppsligande av den resan in mot vårt inre väsen. Oj, vilken spännande upptäcks resa!

Det blev en tidig start till vår resa. Planet från Skavsta gick kl.7 på morgonen vilket innebar att vi var tvungna att åka från Örebro 03:30. Somliga hade varit uppe hela natten! Ryanairs strikta regler krävde att vi hade så lite som möjligt med oss...som riktiga pilgrimer! Alla fick en flaska vatten vid flygplatsen, dels för att det är för dyrt på planet, dels för att en varm, svettig dag väntade.

Adrian och den mycket skojiga "Super Mario!"

Väl landat i Campiori, Berny (en av gruppledarna) förhandlade rabatt på bussressan in till Centrum. Ingen riktigt visste

vart vi var på väg. Som tur var hade Christina, en annan gruppleddare, hade varit i Rom några gånger. Med karta i hand och en viss förvirring gick vi cirka en kilometer till vandrarhemmet. Det var enkelt, och de kanske inte var så vana att ta emot så stora grupper, men alltid visade de vänlighet.

För många år sedan läste jag Gerard Hughes bok, "Walk to Jerusalem", där han noterade under sin färd genom Europa att när han blev trött och hungrig upplevde han att folk var mindre tillmötesgående, mindre vänliga. Alltså, ofta är det så att det som vi känner inombords speglas åter i de möten vi träffar på. Det var viktigt därför att denna grupp åt en bra lunch så att de orkade resten av dagen. "Super Marios" var vår räddning - en charmerande, äldre restaurangägare- så fullständigt Italiensk! Vi återkom och fick uppleva hans goda mat och gästfrihet tre gånger!

Den första kyrkan vi besökte var *Basilica Papale di Santa Maria Maggiore* – en av de fyra stora basilika i Rom, och enligt tradition, byggdes på en plats där Maria uppenbarades flera gånger och där Påve Liberius hade förutspått snö skulle falla under en sommar månad. Så mycket folk, fantastiska konst, ständiga pågående gudtjänster i de sidokapplerna...man blir lätt insvept i platsens helighet och djup. En procession av präster och biskoper gick förbi oss sjungande glädjens toner, och en äldre biskop tog fram sin kamera för att "fånga stunden".

---

¹ Spelar på ett berömt citat från Shakespeares drama *Julius Caesar*!

“Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi skall gå till Herrens tempel.” Ps.122 Präster och biskoper på väg till en sidokapell för kvällsbön.

Längs sidorna i basilikan fanns biktstolar där tillfälle till bikt erbjöds på en mängd olika språk. Flera i gruppen tog tillfälle i akt.

Aldrig har jag varit i en stad där jag såg så många som hånglades! Var det på grund av årstiden, staden i sig eller det Italienska karatären? Vad det än var, kärleken fanns i atmosfären. Stämningen var också på topp i gruppen, och det var roligt att se de små måten som skedde emellan konfirmanderna som tydde på växande vänskap.

Nästan första på plats en tidig lördag morgon! Gruppen framför S:t Peters Basilika

Det är ingen tvekan om att S:t Peters är en mäktig, och mycket imponerande byggnad. Genom att stiga upp tidig, var vi bland de första på plats. Bara någon timme senare skulle det stå långa köer med besökare från alla världsdelar under Roms obarmhjärtiga sol. En hel dag räcker inte för att se allt i kyrkan.

Jag var helt tagen av Michelangelos Pieta – den sörjande Maria med sin döda son i sin barm. Han var bara 21 år gammal när han gjorde denna berömda skulpturen. Vår grupp skingrades åt alla håll för att ta in denna förbryllande plats, alla hann stiga upp den smala gången till kupolen för att sedan se ut över hela Rom – ett otroligt utsikt!

Det var definitivt inte meningen att vi skulle bara uppleva Roms kyrkor...Längs Via del Corso fanns det massor av bra affärer, och möjligheter att köpa glass! Vem kan förneka att den bästa glassen finns att köpa i Italien? Några även kastade en mynt in i Fontana di Trevi i hoppet om lycka....

Flera deltog i mässan i Pantheon, där folk har tillbett gudarna/Gud sedan över 2000 år. Det kändes märkligt att även våra böner skulle nu flätas samman med alla dem som hade gått före oss. Kyrkan har en stor rund öppning i taket som “släpper ut” våra böner och rökelsen upp till himlen, och låter fåglar flygga in och vara med i vårt firande. Söndagsmässan firades på Basilika dei SS Ambrogio e Carlo. Vi räknade att i gruppen talades det minst tio olika språk. Nu firade vi mässa på Italienska som ingen förstod! Men även om vi skiljs åt gällande bakgrund och språk, är vi enade i tron, och kunde helhjärtat delta i mässan.

Pilgrimsfärden till Rom varpå gick mitt under fotbolls VM. Italien mötte Nya Zeeland på Söndag eftermiddag. Storbilds tv på lektrum hade monterats i en av stadens parker. Tusentals mänsikor samlades för att titta på. Stämningen var verkligen på topp! Gruppen ladades genom att köpa tröjor och flaggor. Det blev oavgjort och vi nu vet hur det gick sedan, men just då var det jättekul!

Gustav, Niko, Arek, Benjamin och Stefan hejar på Italien!

Det här var en kort, intensiv och rolig resa till en av kristendomens mest betydelsefulla pilgrimsmål. Men resan är inte slut. Vi ska bjuda vår församling på ett litet bildspel med berättelser från resan någongång i början på höstterminen. Och den stora upptäcksresan i tro, hopp och kärlek, den fortsätter livet ut!

Adrian D. Meehan,

Konfirmandledare, S:t Eskils, Örebro.